

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

28. Dies Julii. Nobis vixerunt veteres; vivimus non futuris; nemo sibi.
Chrysol. serm. 101.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

28. DIES JULII.

Nobis vixerunt veteres; vivimus non futuris; nemo sibi. *Chrysol. serm. 101.*

Charitas I.
in omnes.

PEr omnia sæculorum curricula sunt quædam inter homines amoris, quibus innectuntur vincula. Ætate nos præcelsere nostri Majores; nos illis successimus; posteri nobis sunt secuturi. Ex illis omnibus nemo vixit, vivit, aut viveat sibi soli. Ut porrò aliis vivas, tibi morere. Ut vivas proximo, prodesse stude. Si tibi soli vivis, & illi mortuus es, neutri vives: prodis autem corpori ejus, & animæ, facultatibus pariter, & virtutibus. Quòd si non potes factis, supple votis. His nunquam defitutuses, quantumcunque infirmus. Malo inprimis illum, si quo tenetur, & tu potes, penitus libera; si potes, minimum subleva. Malum, si naturæ, aut pœnæ; si corporis, aut animæ: præbe malo tollendo media, si non alia, saltem minuendo, solatia: demulcent illa, si non perferant. Malum si morum, aut culpæ est; fac, sciat esse malum; tantò pejus, quantò majori spoliat bono. Inculca cautelam, inde solùm speret tutelam: jube invigilare in initiis, explorare suggestiones, non fidere inclinationibus, cœli opem invocare, Deum testem statuere. Profer consilia, adhibe monita; minas non tuas, nec è tuo; sed Divinas, & è Deo recita. Proximum exonerare malo, pars amoris una est; cumulare bono, pars altera est: utramque complectere.

¶. Bonum in Virtute statuo: extra quam, si quod bonum

bonum est; non hominis bonum est, aut certè non hominis boni. Hanc porrò, ut suadeas; efficacius facies exemplo, quàm præcepto; vitâ, quàm linguâ; factis, quàm verbis. Infer de virtute opportunum subinde sermonem; ostende illius exercendæ occasionem; expone pretium; propone præmium; accende desiderium. Ut verò accendas, antea ferveas. Jobum sequere; sis oculus cæco; auris surdo; manus debili; cor afflicto. Ut vivas proximo, sic illum ames, sic alterum te. Amoris consortium, non timet dissidium. Candore verba pinges, fervore vota, honore facta, rubore consortia: ut probes amare, stude honorare. Abstine, quo possit ille offendi; sustine, quo tu lædi. Cave fastidium, desinit non rarò in odium. Nullâ mercede vendendus est amor in proximum: gratis, ut sit gratus, semper prodigatur. Deum vendit, qui charitatem alicui impendit, nisi propter ipsum; nam Deus, charitas est. Non te eò abjicias, ut proximo beneficia tua objicias; sed sicuti iudicas Dei esse munus, si quis de te sit benè meritus: ita beneficium Dei æstima, quidquid aliis exhibueris; nec tuum illud existima. Imò reputa majus beneficium tibi à Deo factum, quòd te elegerit, aliis benefaciendi instrumentum. Amorem ab aliis non concilias de temporalibus; nam talis amor perit cum tempore: nec illa tam est charitas, quàm cupiditas: non amor hominis, sed avaritia bonorum humanorum.

III. Dum piè, & sincerè diligitur proximus, tunc celebratur ille cordis contractus, sine partium injuria, quo alter alterum reddit, & accipit: contractus firmissimus, & super omnes ratus

commerciū ritus: animarum scilicet, & voluntatum. Amor enim, proxeneta est cordium, trapezita animorum, tabellarius voluntatum. Hinc æternū nex se fœdus amoris est, & nodus Gordii nexibus artior: contractus nunquam rescindendus, nec pœnitendus. Pacta dissolvi alia possunt, quia eadem voluntate, quâ sunt, solventur: istud idcirco fit, quod alia commutent paciscentes; non voluntatem, quâ commutant: in amoris autem contractu, eadem utriusque voluntas, materia est contractus. Voluntas alienatur, dum fit alterius: voluntas traditur, non ampliùs jam sui domina: ipsam pœnitendi jus amittit, dum alieno se arbitrio committit. Itaque fortissimus est nodus amoris. Qui aliquem amore capit, fortius arripit, quàm maxima violentia; implicatius constringit, quàm retibus: securius ligat, quàm ullis funibus: imò, quàm ferreis catenis: non enim exterius vim immittit, sed intus urget: atque ipse vincitur, non vult solvi: potius se liganti insinuat, atque colligat: sed licet ille nexus non possit dissolvi, potest secari: ut enim Alexandri gladius nodum Gordium: sic violenta mortis falx secabit. Itaque solùm, si illum contractum cum Deo ineas, justissimus, & securissimus est: cuius nec amor perire potest, nec ipse. Nequit leviter voluntatem mutare, nec mutari: nulla pœnitentia illum subit amandi bonos; hoc est, amantes ipsum, sive summum Bonum. Hunc semper ama, quem potes semper oculis tuis habere objectum à te amatum. Quid prodest esse jucundius quàm amare, & semper videre amatum? Quia, ut rectè Poëta:

Est oculis gratum, speculari semper amatum.